

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/333/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712220609
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712220609.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti žalovanému I. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. Z. XXXX/XX, XXX XX L., prechodne bytom L. XXXX/XX, XXX XX L. štátnemu občanovi SR, zastúpenému splnomocnenou zástupkyňou F. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. Z. XXXX/XX, XXX XX L., prechodne bytom L. 19XX/XX, XXX XX L., o zaplatenie sumy 251,37 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 28,94 € s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 28,94 € od 06. 05. 2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 73,43 € z a s t a v u j e .

Vo zvyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 21.11.2012, ktorá bola doručená súdu dňa 06.12.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 251,37 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z tejto sumy od 06.05.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu neuhradených telekomunikačných služieb a náhrady škody na základe Zmluvy č. A4970564, v znení Dodatku k nej zo dňa 07.04.2010. V zmysle predmetnej zmluvy vypožičal žalovanému jeden ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanému využívať telekomunikačné služby ním poskytované. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 135,29 Eur vyfakturovaných v období 2010/12-2011/03. Pokusom o pokonávku zo dňa 21.04.2011 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenia, pričom ho vyzval na úhradu dlžných súm v dodatočnej lehote. Po zaslaní pokusu o pokonávku žalovaný reagoval čiastočnou úhradou pohľadávky za neuhradené služby vo výške 32,92 Eur. Okrem sumy za neuhradené služby vo výške 102,37 Eur (135,29 Eur - 32,92 Eur), sa domáhal žalobou i náhrady škody v sume 149,- Eur, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Sony Ericsson W595s flower. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, teda predstavuje škodu, ktorú mu žalovaný spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti. Porušil však svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (doby viazanosti) a záväzok platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. K snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní jeho nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, keď v dodatku k zmluve bola dohodnutá výška

zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, pričom toto dojednanie v inom súdnom konaní bolo označené za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/91/2011, keď je povinný zdržať sa používania tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky, nárok na zaplatenie sumy 149,- Eur uplatnil nie ako nárok na zmluvnú pokutu, ale ako nárok na náhradu škody. Celkovo žalobou žiadal tak prisúdiť sumu 251,37 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 06.05.2011 do zaplatenia (102,37 Eur za služby + 149,- Eur z titulu náhrady škody).

O žalobe žalobcu rozhodol súd platobným rozkazom č.k. 23Ro/250/2012-43 zo dňa 25.04.2014, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Tento platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, keď v tomto prípade je náhradné doručenie vylúčené podľa § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené. Preto súd uznesením č.k. 23Ro/250/2012-69 zo dňa 19.08.2015 tento platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil podľa § 173 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého, ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.09.2015.

Po zrušení platobného rozkazu súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 20.10.2015. Tohto pojednávania sa splnomocnená zástupkyňa žalovaného zúčastnila, žalobca sa tohto pojednávania nezúčastnil, na toto pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 28.09.2015, tento neúčast' na pojednávaní ospravedlnil faxovým podaním zo dňa 20.10.2015 doručeným súdu tohto istého dňa, súhlasil s prejednaním a rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti, nepožiadaval zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie tohto pojednávania, keď potom súd za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie vec na tomto pojednávaní prejednal v neprítomnosti žalobcu a v prítomnosti splnomocnenej zástupkyne žalovaného, keď pritom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy podľa § 101 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Ešte sa poznamenáva, že žalobca podaním zo dňa 20.10.2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 20.10.2015 vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 73,43 Eur späť, keď v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

Nakoľko žalobca pred začatím prvého pojednávania vzal späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 73,43 Eur, súd konanie v tejto časti o zaplatenie tejto sumy zastavil podľa § 96 ods. 1 prvá a tretia veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a podľa § 96 ods. 3 O.s.p. prvá veta, podľa ktorých, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Nakoľko žalobca vzal žalobu včasti späť skôr, než sa začalo prvé pojednávanie, súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby v tejto časti sa nevyžadoval. Žalobca vzal späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 73,43 Eur z titulu služieb vyfakturovaných faktúrou č. 8291505095 zo dňa 29.12.2010, ktorá sa stala splatnou dňa 12.01.2011 a ktorou fakturoval cenu služieb 72,10 Eur a z titulu faktúry č. 5114686984 zo dňa 02.03.2011, ktorá sa stala splatnou dňa 16.03.2011 a ktorou vyfakturoval cenu upomienky 1,33 Eur, keď týmito faktúrami žalobca fakturoval žalovanému spolu sumu 73,43 Eur.

Po čiastočnom späťvzatií potom zostal predmetom sporu nárok žalobcu na zaplatenie sumy 177,94 Eur s príslušenstvom a to z titulu ceny služieb v čiastke 28,94 Eur a z titulu náhrady škody v čiastke 149,- Eur.

K čiastočnému späťvzatiu žaloby zo strany žalobcu súd dodáva, že sumu 73,43 Eur žalovaný žalobcovi zaplatil prostredníctvom pošty, keď túto sumu odovzdal pošte na úhradu pre žalobcu dňa 19.01.2015.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Zo Zmluvy č. A4970564 zo dňa 07.04.2010 v znení Dodatku k nej zo dňa 07.04.2010 a v znení Prílohy č. 1 k tomuto Dodatku (ďalej len „zmluva“ a „dodatok“) súd zistil, že žalobca poskytol žalovanému na základe tejto zmluvy v znení dodatku k nej ako užívateľovi SIM kartu, keď mu vypožičal jeden ks SIM karty za účelom umožnenia prihlásenia sa žalovaným do siete žalobcu a za účelom používania žalovaným

služieb žalobcu v užívateľskom programe dojednanom v zmluve v spojení s dodatkom k nej. Išlo o SIM kartu č. 8942101 110026337857, telefónne číslo 0917747733. Žalobca podľa tejto zmluvy v spojení s dodatkom k nej sa zaviazal poskytnúť žalovanému na kúpu mobilného telefónu Sony Ericsson W595s flower zľavu zo spotrebiteľskej kúpnej ceny tohto mobilného telefónu, pričom mobilný telefón mu so zľavou predal za kúpnu cenu 1,- Euro. Žalovaný sa okrem iného podľa zmluvy v spojení s dodatkom k nej zaviazal, že nedá svojim konaním žiaden taký podnet, aby pred uplynutím dohodnutej doby viazanosti bol žalobca nútený skončiť platnosť zmluvy, keď súčasne bol uzrozumený s tým, že pokiaľ nesplní bezo zvyšku alebo riadne a včas niektorý zo svojich záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy v spojení s dodatkom k nej, bude povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v dojednanej výške, keď v tomto prípade bola dojednaná vo výške 200,- Eur, keď súčasne sa zaviazal vyrovnáť všetky finančné záväzky za verejné mobilné telefónnej služby, ktoré mu žalobca poskytoval podľa zmluvy v spojení s dodatkom k nej a pri ktorých už uplynula lehota ich splatnosti. Zmluvná pokuta bola dojednaná v článku 2. bod 2.5 dodatku k zmluve a to tak, že v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nie len nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 200,- Eur. V bode 2.3, v bode 2.4 článku 2. dodatku, ako i v bode 2.2 článku 2. tohto dodatku boli dojednané viaceré povinnosti žalovaného ako účastníka zmluvného vzťahu, keď tieto boli zabezpečené predmetnou zmluvnou pokutou.

Z Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., ktoré boli vydané v súlade so Zákonom č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov (ďalej len „všeobecné podmienky“), ktoré nadobudli platnosť a účinnosť dňa 1. októbra 2006 (článok 18, bod 18.7) a ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmlúv o pripojení súd zistil, že sa v nich žalobca zaviazal uskutočňovať vyúčtovanie cien za poskytované služby v zmysle platného cenníka v pravidelne stanovených lehotách, keď táto lehota bola dojednaná ako zúčtovacie obdobie, ktoré bolo priradené pre konkrétneho užívateľa (článok 11, bod 11.6). Ďalej sa žalobca zaviazal po skončení zúčtovacieho obdobia vystaviť užívateľovi faktúru, ktorou vyúčtuje ceny poskytnutých služieb počas zúčtovacieho obdobia, vrátane zaplatených preddavkov a záloh užívateľom (článok 11, bod 11.8). Lehota splatnosti faktúry, ktorá je daňovým dokladom podľa týchto všeobecných podmienok bola dohodnutá na 14 dní odo dňa vystavenia faktúry (článok 11, bod 11.8). Tieto všeobecné podmienky boli súčasťou zmlúv o pripojení, keď strany zmluvy o pripojení, teda žalobca a žalovaný sa ďalej dohodli, že ich právne vzťahy, ktoré nie sú upravené v zmluvách o pripojení a vo všeobecných podmienkach sa budú riadiť ustanoveniami Zákona a ak tieto nie sú upravené v Zákone, tak sa budú riadiť ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov (článok 17, bod 17.5).

Faktúrou č. 5114632296 zo dňa 02. 03. 2011, ktorá sa stala splatnou dňa 16. 03. 2011 žalobca fakturoval žalovanému cenu telekomunikačných služieb v sume 28,94 Eur za fakturačné obdobie od 24.02.2011 do 23.03.2011.

Pokusom o pokonávku zo dňa 21. 04. 2011 žalobca vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky z titulu neuhradených komunikačných služieb v sume 135,29 Eur a z titulu „zmluvnej pokuty“ v sume 200,- Eur, spolu v sume 335,29 Eur, keď túto sumu požadoval uhradiť najneskôr do 05. 05. 2011, keď pokus o pokonávku bol žalovanému doručený dňa 29. 04. 2011 náhradným spôsobom prostredníctvom manželky, ktorá túto zásielku prevzala.

Podľa § 43 ods. 1 a 2 Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 610/2003 Z.z.“), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj s odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č.610/2003 Z.z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 545 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak z dojednávania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

Podľa § 545 ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta, ak z dojednávania účastníkov o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné. Veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, len keď je to medzi účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 545a Občianskeho zákonníka, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 4 príkladmo vymenúva, ktoré ustanovenia uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa najmä považujú za neprijateľné podmienky, keď podľa písm. k) sú to aj tie, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka, je dôsledkom transpozície Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá v článku 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov“.

Súd ďalej poznamenáva, že odo dňa 01. 11. 2011 nadobudol účinnosť nový Zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov, keď podľa § 78 ods. 9 tohto zákona, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona (ďalej len „zákon č. 351/2011 Z.z.“).

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z., podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods. 1 písm. d) bod 2. zákona č. 351/2011 Z.z., podnik má právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplataenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplataenie.

Podľa § 43 ods. 12 písm. a) až c) zákona č. 351/2011 Z.z., účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry, používať iba telekomunikačné zariadenie spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z., zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z.z., zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Po prejednaní veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná v časti o zaplataenie sumy 28,94 Eur s príslušenstvom z titulu neuhradenej žalovaným ceny telekomunikačných služieb a nedôvodná v časti o zaplataenie sumy 149,- Eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody. Žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu, v znení dodatku k nej, na základe ktorej poskytoval žalovanému dojednané telekomunikačné služby v cenách dojednaných v platnom Cenníku. Cenu poskytnutých

telekomunikačných služieb za obdobie od 24.02.2011 do 23.03.2011 fakturoval žalobca žalovanému v sume 28,94 Eur faktúrou č. 5114632296 zo dňa 02.03.2011, ktorá sa stala splatnou dňa 23.02.2011. Žalovaný túto sumu žalobcovi z titulu ceny poskytnutých služieb doposiaľ neuhradil, nepreukázal úhradu týchto služieb, pričom dodávku služieb vyfakturovaných touto faktúrou nerozporoval, ani ich cenu, preto súd uložil povinnosť žalovanému žalobcovi z titulu ceny poskytnutých služieb uhradiť sumu 28,94 Eur vyfakturovanú predmetnou faktúrou.

Žalobca v súdnom konaní voči žalovanému uplatnil popri nároku na zaplatenie sumy 28,94 Eur i nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z tejto sumy od 06. 05. 2011 do zaplatenia, a to vo výške 9,25 % ročne, keď i v tejto časti podal žalobu dôvodne.

Žalovaný je preukázateľne v omeškaní so zaplatením sumy 28,94 Eur od 06. 05. 2011, pričom toto omeškanie trvá, keď žalobca žalovaného vyzval pokusom o pokonávku zo dňa 21. 04. 2011, ktorý bol doručený žalovanému dňa 29.04.2011 na úhradu, okrem iného i nezaplatenej ceny telekomunikačných služieb najneskôr do 05. 05. 2011. Odo dňa nasledujúceho, teda odo dňa 06.05.2011, keďže žalovaný v tejto dodatočnej lehote neplnil, je v omeškaní s plnením veriteľovi, preto žalobca má nárok voči žalovanému z prisúdenej sumy 28,94 Eur i na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa 06.05.2011 až do zaplatenia.

Pri právnom posúdení nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania súd vychádzal z § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, keď podľa § 3 ods. 1 tohto vládneho nariadenia, avšak v znení do 31. 01. 2013, pretože k omeškaniu žalovaného došlo pred týmto dňom, a tiež záväzkový vzťah medzi účastníkmi konania vznikol pred týmto dňom, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Z ustanovenia § 10c tohto vládneho nariadenia, avšak v platnom znení, ktoré je prechodným ustanovením k úprave účinnej od 01. 02. 2013, totiž vyplýva, že ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V posudzovanom prípade ku dňu omeškania, resp. k prvému dňu omeškania, t.j. ku dňu 06. 05. 2011 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 1,25 % ročne, zvýšená o 8 percentuálnych bodov bola 9,25 % ročne, preto žalobca má nárok voči žalovanému na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9,25 % ročne z prisúdenej sumy.

Úroky z omeškania zo sumy 73,43 Eur vo výške 9,25 % ročne odo dňa 06.05.2011 do zaplatenia súd žalobcovi nepriznal, pretože v tejto časti žalobca vzal žalobu o zaplatenie sumy 73,43 Eur späť.

Žalobca v súdnom konaní uplatnil voči žalovanému i nárok na zaplatenie náhrady škody v sume 149,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z tejto sumy do 06. 05. 2011 do zaplatenia, keď v tejto časti uplatneného nároku súdu posúdil žalobu žalobcu za neopodstatnenú, pričom v tejto časti súd potom žalobu žalobcu zamietol.

Žalobca v súdnom konaní tvrdil, že škoda mu mala vzniknúť tak, že ju spôsobil žalovaný tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej, podpisom dodatku sa zaviazal používať jeho služby a za tieto platiť po dobu viazanosti, pričom však porušil svoj základný záväzok zotvať v zmluvnom vzťahu s ním počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Pre možnosť konštatovania vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu musia byť splnené nasledujúce predpoklady: a) porušenie právnej povinnosti, b) existencia alebo vznik škody, c) existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a d) zavinenie. Na vznik zodpovednosti za škodu musia byť uvedené predpoklady splnené kumulatívne. Prvé tri predpoklady sú objektívneho charakteru, majú skutkovú povahu a dôkazné bremeno ohľadne ich preukázania leží na poškodenom, v danom prípade na žalobcovi. Zavinenie má subjektívnu povahu a jeho existencia vo

forme nevedomej nedbanlivosti sa predpokladá (prezumpované zavinenie), keď dôkazné bremeno o tom, že tento vnútorný vzťah škodcu k jeho objektívnemu konaniu nebol daný je na škodcovi.

Vo vzťahu k prvému predpokladu žalobca uviedol, že žalovaný porušil záväzok vyplývajúci zo zmluvy v znení dodatku k nej, konkrétne záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním počas dohodnutej doby, a platiť riadne a včas cenu za poskytované služby. Žalobca v konaní bližšie nerozlišoval, ktorú z uvedených dvoch povinností žalovaný porušil, či povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu, alebo povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, keď z predložených listinných dôkazov mal súd však za preukázané, že žalovaný porušil povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, keď žalobcovi neuhradil faktúry, ktorými túto cenu žalobca vyfakturoval, resp. ich neuhradil v lehote splatnosti, teda riadne a včas. Žalobca neuvádzal žiadne skutočnosti, a ani z listinných dôkazov, ktoré predložil do súdneho konania nevyplývalo, žeby žalovaný porušil povinnosti zotrvať s ním v zmluvnom vzťahu napríklad tým, žeby bol zmluvu vypovedal, odstúpil od nej pred dohodnutou dobou viazanosti alebo si zmenil účastnícky program na program s nižšou cenou, ako bol ten, na ktorom sa žalobca so žalovaným dohodli pri podpise zmluvy v spojení s dodatkom k nej.

Napriek uvedenému, prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, porušenie právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy mal súd za preukázaný, keď žalovaný porušil zmluvnú povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Ďalej súd skúmal, či sú splnené aj ďalšie dva objektívne predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovaným za škodu a to vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody.

Škodu treba vnímať ako objektívnu kategóriu - zmenšenie majetku poškodeného, alebo ako právnu kategóriu. O škode ako právnej kategórii možno hovoriť vtedy, ak k určitému zmenšeniu majetku poškodeného dôjde v príčinnej súvislosti so zavineným protiprávnym konaním škodcu. V danej veci súd skúmal existenciu zmenšenia majetku žalobcu ako poškodeného, a ďalej to, či toto zmenšenie bolo vyvolané, teda či bolo v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti žalovaného.

V súdnom konaní bolo tak potrebné vyriešiť, či suma 149,- Eur ako zľava z kúpnej ceny mobilného telefónu, ktorú žalobca žalovanému poskytol pri kúpe predstavuje skutočnú škodu, ktorá vznikla žalobcovi v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovaného platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby po celú dobu viazanosti dohodnutú v dodatku k zmluve.

Povinnosť žalovaného zaplatiť, alebo vrátiť žalobcovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny mobilného telefónu v prípade porušenia povinnosti uhrádzať cenu za poskytnuté služby riadne a včas nevyplýva priamo z dodatku k zmluve, resp. zo samotnej zmluvy, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky, a nemožno ju vyvodiť ani z titulu náhrady škody. Zľava z kúpnej ceny mobilného telefónu totiž nepredstavuje škodu, ktorá žalobcovi vznikla v súvislosti s porušením tejto povinnosti žalovaným. Zmenšenie majetku žalobcu o hodnotu zľavy z kúpnej ceny, ktorú žalovanému pri kúpe mobilného telefónu poskytol, nie je následkom porušenia povinnosti žalovaným platiť žalobcovi za poskytnuté služby riadne a včas, ale následkom vôle žalobcu vyjadrenej v zmluve v rámci jeho zmluvnej voľnosti. Inak povedané, k zmenšeniu majetku žalobcu nedošlo v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti žalovaným platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby počas celej doby viazanosti, ale len na základe vôle žalobcu vyjadrenej v zmluve. Na formovaní vôle žalobcu, ako aj žalovaného pri uzatváraní dodatku, keď súčasťou tohto bola i kúpa mobilného telefónu zo strany žalovaného od žalobcu, mali určite vplyv mnohé faktory, ako sú na strane žalovaného napríklad ponuky iných mobilných operátorov, jeho majetkové pomery, potreba mobilného telefónu, predpokladaný rozsah využívania služieb mobilného operátora a na strane žalobcu to bola snaha získať nového klienta alebo podržať si starého klienta, ďalej predpokladaný zisk zo zvoleného účastníckeho programu a podobne. Je len samozrejmé, že aj z dôvodu predpokladaného zisku v podobe pravidelných mesačných platieb za poskytované služby po dobu viazanosti urobil žalobca rozhodnutie, výsledkom ktorého bola ním vyjadrená vôľa v zmluve v spojení s dodatkom k nej odpredať žalovanému mobilný telefón so zľavou. Avšak jediným možným následkom porušenia povinností žalovaným platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby by bolo nenadobudnutie práve tohto očakávaného brutto zisku v podobe mesačných platieb žalovaného za aktivovaný mesačný program. Zmenšenie majetku žalobcu o poskytnutú zľavu z kúpnej ceny mobilného telefónu, takýmto následkom však nie je.

Pre prípad porušenia povinnosti žalovaným riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby počas celej doby viazanosti si účastníci dohodli zmluvnú pokutu. Situáciu, v ktorej zmluvná pokuta bola v obdobných prípadoch súdmi (nielen jedným ako to uvádza žalobca) vyhlásená za neprijateľnú podmienku a teda za neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, keď plnenie z takejto zmluvnej podmienky už súd nemôže žalobcovi ani v iných obdobných konaniach priznať, si zaviniť sám žalobca, keďže povinnosť žalovaného platiť zmluvnú pokutu formuloval v dodatku k zmluve práve on na formulárovom tlačive. Takúto situáciu nemôže žalobca úspešne sanovať tým, že nárok na zmluvnú pokutu, ktorý by mu nebyť vyššie uvedenej vady podľa dodatku patril, sa bude snažiť prekvalifikovať na iný právny nárok, teda nárok na náhradu škody, ktorým tento nie je.

Ďalej súd musí skonštatovať, že žalobca v konaní dostatočne nepreukázal ani výšku uplatňovanej škody v sume 149,- Eur. Škoda podľa žalobcu mala predstavovať rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, za ktorú bol mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie žalovanému odpredaný. Ako listinný dôkaz o tom, aká bola predajná cena mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia odpredaného žalovanému v čase uzatvorenia zmluvy, žalobca dokladoval výtlačok z intranetového portálu svojej spoločnosti označený ako „details k SOS“, na ktorom sú uvedené detaily týkajúce sa akcie ponúknutej žalovanému - názov akcie, trvanie akcie, vybraný typ mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, jeho akciová cena, dohodnutá zmluvná pokuta, doba viazanosti a dátum, od ktorého mohol žalovaný uzatvoriť novú akciovú zmluvu, prípadne získať nový mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie. Tento „interný“ výtlačok žalobcu, na ktorom sú uvedené jeho vlastné údaje týkajúce sa zmluvného vzťahu so žalovaným, nie je dostatočným objektívnym dôkazom spôsobilým preukázať skutočnú trhovú cenu mobilného telefónu v čase uzatvorenia zmluvy v spojení s dodatkom k nej so žalovaným.

Vzhľadom na to, že žalobca v konaní nepreukázal, že by boli splnené všetky zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu, nepreukázal príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, a nepreukázal ani výšku uplatnenej škody riadnym spôsobom, súd žalobu žalobcu z titulu náhrady škody v sume 149,- Eur s príslušenstvom zamietol, keď príslušenstvo žalovanej pohľadávky v tejto časti zamietol preto, lebo nepriznal ani samotnú pohľadávku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.. Žalovaný bol v konaní úspešnejší, než žalobca, preto by mal nárok na náhradu trov konania pomerom úspechu a neúspechu vo veci, keby podal návrh na priznanie trov konania, keďže o trovách konania súd rozhoduje len na návrh. Žalovaný nepodal návrh na priznanie náhrady trov konania, preto súd o trovách konania žalovaného rozhodol tak, že sa mu náhrada trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v troch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho rovny (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších

predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolať proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).